

Gere Nóra

Meir

Közös ritmus

*Kattog a billentyűzet,
szuszogásod a nagymosás
zajával alkot közös dallamot.
Rángatod a kezem
séta közben, majd
tánccá nő a mozdulat,
csak tudónk kapkod más
ritmusban a levegő után.*

Íme, az Úr

*Meirrel sétáltunk aznap este,
Pogyebrád György tér, hatalmas templom.
Nyáron naponta jártam erre,
megcsodáltam, mint egy csatahajót,
be sose mentem.
Most nyitva volt. Fenséges üresség,
lélekben földig hajoltam az építész előtt.
Nem szóltam Meirnek, hogy
a sapkát illik levenni,
turisták voltunk, bámultuk
a réz lámpabúrák tört fényén át
a Mária-szobor arcát,
tíz perc is eltelt így, mire ráeszméltem,
hogy magyar szólam vegyült
a cseh Üdvözlégybe,
és ajkam magától formálta,
hogy „Íme, az Úr”.*